

paa nogen som helst Maade. Jeg skal nævne et andet Eksempel, Viborg Retskreds, der bestaar af Viborg Købstad, samt Ejends, Nørlyng, Sønderlyng og Middelsom Herreder, altsaa de tre nuværende Jurisdiktioner, der ere slaaede sammen under eet. Den stakkels Mand, der bliver Dommere i den Retskreds, vil ganske umuligt kunne følge med i de forskellige Forretninger, ganske umuligt kunne være ansvarlig derfor. Jeg tror, jeg har Lov til at kalde en saadan Ordning, hvis den bliver vedtagen, for ganske uforsvarlig, naar vi huske paa, at det er ikke mere end ganske kort Tid siden, nogle faa Maaneder, maaske ikke en Gang det, siden vi her i Tinget vedtog et Lovforslag om en Deling af Rougsø m. fl. Herreder, netop under det Hensyn, at der var for mange Forretninger til, at Embedsmanden kunde passe dem alle, være ansvarlig for dem alle. Som et Kuriosum skal jeg nævne, at over denne Lov, som vi her vedtog for ganske kort Tid siden, bliver der her ved dette Ændringsforslag uden videre slaaet en Streg, idet de Jurisdiktioner, hvoraf gamle Rougsø m. fl. Herreder bestod, skulle være en Retskreds. Jeg tror, at det, jeg her har sagt, til fulde viser, at man netop ikke kan gaa den Vej. Vil man ind paa den Vej, at have Dommere for sig og Politimesteren og Øvrighedspersonen for sig, maa man, saaledes som ogsaa Proceskommissionens Forslag i alt Fald til en vis Grad gjorde, ind paa en fuldstændig Riven-Op i de nuværende Jurisdiktioner, saa maa man til at skille Jurisdiktioner ad, lægge Jurisdiktioner sammen, skabe ny Tingsteder og netop derved kommer man til det, som Ændringsforslaget vil undgaa, og som det ogsaa undgaar, men hvorved det faar disse store Mangler, at man forvolder Befolkningen den store Ulejlighed med at skulle søge længere til Retskontorerne end tidligere.

Hvad nu Politikredsene angaar, foreslaas det jo, at der skal være 66. Naar der nu er ca. 130 Jurisdiktioner, og der nu foreslaas 66 Politikredse, er det jo ganske klart, at det for dem, der skulle have med Politimesteren og Øvrigheden at gøre, vil medføre betydelig større Ulejlighed end nu, idet Befolkningen i overordentlig mange Tilfælde vil faa meget længere Vej til Retskontorerne. Jeg tror derfor, at dette Ændringsforslag under Nr. 2 i sig selv viser, hvor rigtigt og nødvendigt det har været, naar man vil spare betydelige Udgifter og spare Befolkningen betydelig Ulejlighed, at lade Grundlovens Paragraf om Retsplejens

Adskillelse fra Forvaltningen ligge til andre Tider.

Under Nr. 3 foreslaas det, at der ikke skal kunne nedsættes Kommissioner. Jeg har ved første eller anden Behandling haft Lejlighed til at udtale mig derom og har haft Lejlighed til at paavise, hvorledes man i de senere Aar fra alle Sider og ofte med Grund har krævet Kommissioner nedsatte, og det er min fulde Overbevisning, at vi paa ingen Maade, i alt Fald ikke endnu, ere i Stand til at undvære dette Hjælpe middel i vanskelige Tilfælde.

Under Nr. 4 er der foreslaaet en anden Ordning med Hensyn til Nævningernes Udtagelse. Derom skal jeg udtale, at Spørgsmaalet om Nævningernes Udtagelse er selvfølgelig netop et af de Spørgsmaal, som maa være Genstand for Overvejelse i Fællesudvalget, og jeg tror ikke, der vil være vundet noget ved at gaa bort fra det Grundlag for Forhandling, som er lagt i Lovforslaget paa dette Punkt. Jeg tror ikke, at der vil være vundet noget som helst ved at vedtage denne noget forandrede Udtagelse af Nævningerne.

Forslaget under Nr. 5 gaar ud paa, at Sagførerraadet skal være et for hele Danmark. Jeg tror nu, at det netop er rigtigt, saaledes som i Lovforslaget bestemt, at der skal være 2 Sagførerraad, hvert bestaaende af de Sagførere, som høre til hver af Landsoverretterne. De have en indbyrdes Forbindelse i deres Forretningsvirksomhed, og Dommerne i Landsretterne have Lejlighed til at lære dem og deres Forretningsvirksomhed at kende, en Lejlighed, som de ikke have til at lære de Sagførere at kende, som bo i den anden Landsretskreds.

Ændringerne under Nr. 6 og Nr. 7 ere mindre væsentlige Ændringer, som jeg dog ikke kan se i nogen som helst Maade forbedre Lovforslaget. Det samme gælder Ændringsforslag Nr. 8. Saa kommer endelig Ændringsforslag Nr. 9 angaaende de politiske Lovovertrædelser. Derom vil jeg sige, at dette Spørgsmaal har jo ved Forhandlinger her i Salen i tidligere Aar været Genstand for ret vidtløftige Debatter netop imellem det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) og mig, og det er aldrig lykkedes det ærede Medlem fra Kalundborg i selve Loven at give Bestemmelsen om, hvad der skulde forstaaes ved en politisk Lovovertrædelse, noget klart og fyldigt Udtryk. Og jeg har derfor allerede flere Aar tilbage holdt paa, at der ingen anden Vej var at gaa, og det skal ogsaa nok vise sig, naar man vil gaa